

F. t. l. vedr. hyrekørsel m.v.

været beskæftiget i mindst 3 i en virksomhed, der udfører personbefordring, år (eller have tilladelse til godskørsel for fremmed regning).

Det foreslås i overensstemmelse med ovenstående, at trafikministeren bemyndiges til i bekendtgørelsesform at fastsætte lignende regler vedrørende adgang til hyrekørsels erhvervet.

4.3. Hyrekørselsvirksomhed i selskabsform

Under hensyntagen til den stedfundne udvikling inden for andre erhverv synes der ikke at være grundlag for at opretholde en bestemmelse om, at hyrekørselsvirksomhed alene kan drives som personlig virksomhed. Det foreslås derfor samtidig, at hyrekørselsvirksomhed kan drives i selskabsform i overensstemmelse med de principper, der er fastsat på buskørselsområdet.

4.4. Førere

Det er ligeledes ministeriets opfattelse, at der er behov for opstramning af kravene til hyrevognsførere og førere i øvrigt af de af loven omfattede motor-køretøjer i erhvervsmæssig personbefordring. Det foreslås således, at trafikministeren bemyndiges til at fastsætte regler vedrørende disse føreres faglige kvalifikationer og vandel.

4.5. Sygetransport, speciel hyrekørsel, partsbevillinger

Med hensyn til *sygetransport*, som for øjeblikket ikke er reguleret, er det ministeriets opfattelse, at der for denne type af erhvervsmæssig personbefordring gør sig de samme hensyn gældende som for de ovenfor angivne vedrørende adgang til hyrekørsels erhvervet. Det foreslås derfor, at trafikministeren bemyndiges til at indføre en tilladelsesordning for sygetransport og fastsætte tilsvarende adgangskrav som for hyrekørselsvirksomhed.

Det er ministeriets opfattelse, at den eksisterende bestemmelse om udstedelse af *bevillinger til »specielle formål«*, som er betinget af, at motorkøretøjet alene benyttes til befordring af nærmere bestemte kategorier af personer efter særlig aftale (limousinekørsel, institutionskørsel, skolekørsel m.v.), bør ophæves, idet bestemmelsen har givet anledning til utallige afgrænsningsproblemer i forhold til den almindelige hyrekørsel, og idet den omhandlede kørsel lige så formålstjenligt kan udføres som almindelig hyrekørsel. Kun for så vidt angår bevilling til *limousinekørsel* bibeholdes bestemmelsen, da denne form for hyrekørsel opfylder et særligt behov, der kun vanskeligt kan opfyldes af almindelige hyrevogne.

De eksisterende regler om *partsbevillinger* er ikke

medtaget i lovforslaget, da disse ikke længere anses for hensigtsmæssige.

4.6. Klageadgang

De eksisterende regler vedrørende klage over afgørelser truffet af den bevillingsudstedende myndighed, f.eks. vedrørende bevillingstilbagekaldelse, indebærer, at en afgørelse i visse tilfælde kan indbringes for ministeren og i andre tilfælde kan forlanges indbragt for domstolene – med eller uden opsættende virkning.

Det foreslås at simplificere dette klagesystem på en sådan måde, at afgørelser om tilbagekaldelse af bevillinger m.v. altid kan forlanges indbragt for domstolene, og således at anmodning herom har opsættende virkning.

4.7. Bemyndigelser, antalsbegrænsning og tilslutningspligt

Den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 6 har i flere tilfælde været udsat for kritik under henvisning til, at denne ikke har tilstrækkelig klar hjemmel i forhold til visse bestemmelser i de i medfør af loven udstedte bekendtgørelser. Lovforslaget indeholder på denne baggrund en langt mere specificeret bemyndigelsesbestemmelse til ministeren. Bestemmelsen er i princippet opbygget på samme måde som den tilsvarende bemyndigelsesbestemmelse på buskørselsområdet.

Idet der i øvrigt herom henvises til lovforslagets specielle bemærkninger, skal to af bemyndigelsespunkterne nævnes her.

Det ene punkt er forslaget om, at trafikministeren skal kunne udstede regler om kommunalbestyrelsens (hyrevognsnævnets) fastsættelse af *antallet af bevillinger*. Efter den gældende lov fastsætter kommunalbestyrelsen (hyrevognsnævnet) antallet af bevillinger inden for sit område ud fra hensynet til 1) antallet af allerede udstedte bevillinger og udnyttelsen af disse samt hensynet til 2) en rimelig betjening af publikum inden for hele bevillingsområdet. Trafikministeren vil således kunne fastsætte tilsvarende regler, der indebærer en antalsbegrænsning af bevillingsantallet. Trafikministeren vil imidlertid – såfremt der skulle blive fastsat krav herom fra EU's side, eller såfremt forholdene i øvrigt måtte tale herfor – kunne ophæve antalsbegrænsningen. Forinden beslutning herom måtte blive truffet, vil berørte organisationer og myndigheder blive anmodet om en udtalelse i sagen.

Det andet punkt er forslaget om, at trafikministeren fastsætter regler om godkendelse og drift af bestillingskontorer, herunder om pligt for en bevil-